

Mindste, thi det er et Faktum, at svenst Smør noteres i Newcastle jævnsides det danske; det kan man se i alle Aviser. Man har altså fra Sverige uden disse strenge Bestemmelser kunnet opnaa ligesaa gode Priser som vi med vore strenge Bestemmelser. Den svenst Margarine-lov er traadt i Kraft den 1ste Januar, og den har den gode Bestemmelse, at Ordet Margarine skal staa paa Tønden, og at denne skal have en vis Form, men den har hverken Bestemmelser om Farvning eller om Blanding. Sverige kan altsaa godt undvære saadanne Bestemmelser. Endnu skal jeg kun fremhæve et Moment, som for mig er af stor Betydning. Vi arbeide paa at faae en Frihavn, som skulde spille en særlig Rolle ved at skabe en stor Transithandel ved at trække forskjellige Dampskibslinier hertil, som i meget høj Grad skulde kunne gavne Kjøbenhavn i Særdeleshed og Vandet i det Hele; men forbyde vi Udførsel af Margarine, skjøner jeg ikke rettere, end at vi derved skade Frihavnensinteresserne. For det Første maa der finde et høist generende og smaaligt Eftersyn Sted. Medens det skal være en Forbudsdel ved Frihavnen, at man undgaar Eftersyn paa det Sted, bliver man nødt til at lige efter, om der ikke finder Udførsel af Margarine Sted. Store Patnings- og Transitforretninger ville ikke kunne finde Sted for Kunstsmørs Vedkommende, og man risikerer da, at de Vinier, der anløbe Kjøbenhavn, blive slaaede af de konkurrerende Vinier, fordi der er det unaturlige Forhold, at de Vinier, der anløbe Kjøbenhavn, ikke maa udføre en i vore Dage ganske overordentlig hurtig Vare.

S. Sage: Jeg skal indskrænke mig til nogle ganske korte Bemærkninger. Jeg tror, at ethvert af de tilstedeværende Medlemmer vil erkjende, at den ærede Minister i alt Fald ikke svarede paa en saadan Maade, at jeg efter de Tvivl, jeg har fremsat, maatte kunne føle mig omstent, ikke fordi, som den ærede Minister siger, han har opgivet Haabet om at omstemme mig. Jeg veed ikke hvorfor. Det forekommer mig, at jeg i saa mange Tilfælde følger den ærede Minister, at jeg ikke indser, hvorfor den ærede Minister vil tvivle om mig og betragte mig som et flabet Faar. Naar den ærede Minister kun gjentager, hvad han har sagt tidligere, kan han ikke forlange, forudsat, at han gaar ud fra, at jeg har hørt, hvad han sagde, at jeg skulde blive omstent, fordi han to Gange siger det Samme. Det, der skulde være bevist, er, at man i England overhovedet kan blande sig i, om Margarinens fabrikeres i England eller Danmark, forudsat at der ingen Forfalskningsster, Saalønge dette Spørgsmaal ikke

er bevaret, og den ærede Minister kun siger, hvad han har sagt tidligere, er det ganske vist for Lidt til at omstemme mig, men jeg skal gjentage, at naar den ærede Minister kan bevise mig, at store praktiske Interesser staa paa Spil, og virkelig kunne souteneres om end ved ekstraordinære Midler, er jeg ikke mere Theoretiker, end at jeg kan opgive min Theori overfor den meget ærede Minister. Nu venter jeg spændt, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Hørup), som er bleven Talsmand for de store agrariske Serinteresser i Modsetning til de almindelige Principer, maaste bedre kan overbevise mig i dette Tilfælde. — Naar endelig den ærede Minister mente, at det var den stærke Bevægelse for det rene Land, som havde fremkaldt den Lov, vil sik dengang, vil jeg paastaa, at det naturligvis ingenfinde kan bevijses, naar i det Hele en Stemning er oppe, om En eller Anden har fremkaldt den, men vist er det, at der overalt var Dyster om at beskytte Forbrugerne og varetage vore store Exportinteresser, men samtidig ikke bryde Udviklingens almindelige Lov. Ingen har fra første Færd stillet sig paa andet Standpunkt, og hvor meget den ærede Minister end vil tvivle paa min Evne til at se bort fra abstrakte Theorier, vil han af mine Udtalelser dengang kunne se, at jeg stillede mig paa et saadant Standpunkt, og jeg tror, at der ikke var Noget ude i Landet, som ikke gjorde det, saaledes, at man kan ikke paastaa, at der var reist en Bevægelse mod overhovedet at faae en Lov, og det maatte der være, for at den ærede Minister med Sandhed skulde kunne tillægge sig og sine Venner Vren derfor.

Judenrigsministeren (Sjngerslev): Jeg tror alligevel at maatte fastholde, at hvis der ikke havde været en meget stærk Bevægelse mod Margarine, meget stærkere og videregaaende end det Standpunkt, jeg indtog og anser for rigtigt, var man ikke kommen til den Lov dengang. Jeg veed godt, at det ærede Medlem er saa elstverdig at lade sig overbevise ved mange Leiligheder, og jeg paastjønner det, men der er eet Punkt, hvori jeg mener, at det ærede Medlems Stilling er noget for principfast og for mig ikke ganske overbevisende, nemlig i alle Spørgsmaal om den frie Konkurrence.

Leth: Det er kun nogle ganske korte Bemærkninger, som jeg vil gjøre. Da jeg tilligemed et andet Medlem af Fællesudvalget stillede Forslag blandt Andet om, at Farveparagrafen skulde gaa ud, men det ikke lykkedes os at faae Tilslutning til det den Gang, vil